

**Bütün
ülkelerin
işçileri ve
ezilen
halklar
birleşin !**

HALKIN SESi

Özel Sayı

Fiyatı:100 kuruş

**İŞTEN ATILMALARA
DGM'ye ve FAŞİST SALDIRILARA
REVİZYONİST İHANETE KARŞI**

İŞÇİ DAYANIŞMASI

MC iktidarı elini bir kere daha işçi kanına buladı. Profilo işçisi Yakup Keser işçi kardeşli, işçi, işçi, işçi ve Revizyonist ihanete karşı mücadelede bize yol gösterecek. Onun ismi işçi saflarında daima direnmeyi ve boyun eğmemeyi hatırlatacak.

MC iktidarı ve patronlar revizyonistlerin açtığı kapıdan saldırıya geçtiler. Faşistler, DİSK yönetimini avuçlarında oynatan Ertürk-Meriç revizyonist klifi işçinin mücadelemizi kırmasıyla birlikte saldırıya giriştiler. İşten atılmalar, tutuklamalar; direnen işçilere karşı dayak ve işkence devam ediyor. Revizyonistler ise görevlerine devam ediyorlar. Direnmek isteyen işçilerin karşısına çıkıyorlar. Bize "Biraz sabredin. MESS ile görüşüyoruz" diyorlar. Evet gerçekten de görüşüyorlar. Ama işçinin hakkını savunmak için değil. Direnişlerimizi el birliğiyle nasıl kıracaklarını görüşüyorlar. Direnen işçileri direnişten vaz geçirmeye çalışıyorlar. Bunlar işçinin değil, patronun temsilcileri. Revizyonistlerin en sinsi işçi düşmanları oldukları gün gibi ortada.

Patronların ve MC iktidarının saldırıları karşısında iki yol

var. Direnmek veya boyun eğmek. Bu soruya işçi sınıfı hep bir ağızdan şu cevabı veriyor: Boyun eğmek yok. Direniş ve mücadele. Haklarımızı almanın, işten atılmaları durdurmanın, tutuklamalara ve işkencelere son vermenin tek yolu budur. İşçi sınıfı bu gerçeği uzun yıllar boyunca nice mücadelelerden geçerek nice şehitler vererek öğrendi.

Evet direnmek gerekiyor. Bu haksızlığın, bu zulmün karşısına çıkmak gerekiyor. DİSK içinde yuvalanmış revizyonistler ise bize boyun eğdirmeye çalışıyorlar. "Patronlarla görüşüyoruz. Atılanları yeniden aldıracağız" diyorlar. Yalan! Patronların başkanı Halit Narin işten atmalara devam etmekte kararlı olduklarını bir kere daha açıkladı. 15-20 yıllık işçiler çoluk çocuğu ile açlığa mahkum ediliyor. Bu kapıyı revizyonistler açtı. On

lar direnişimizi kırmasalardı, yeni direnişleri bastırmasalardı işçinin gücü bütün halkla birleşecek ve Demirel'i geriletecekti. Bu zulümlerin hiç biri yapılamayacaktı.

Öyleyse önümüzdeki mücadele günlerinde öncelikle elimizi kolumuzu bağlayan revizyonizmin zincirlerini kırmalıyız. Mücadelemizi ancak bu yolla geliştirebiliriz. Revizyonistlerin mücadelemize önderlik etmelerini beklemek büyük bir hatadır. Onlar mücadeleye önderlik etmez. Onlar mücadeleyi kırar. Bunu defalarca yaşadık. Revizyonistler işçi sınıfının düşmanıdır.

Revizyonist zinciri kırmalı ve önderliği kendi ellerimize almalıyız. Bizi kurtaracak olan kendi kollarımızdır. Bugünden tezi yok önderliği kendi elimize alalım. Proleter devrimci işçi önderlerinin etrafında toplanalım!

Profilo İşçisi Faşist Baskıya ve Revizyonist İhanete Karşı Direndi

YAKUP KESER'in ANISI HALKIMIZA BOYUN EĞMEMEYİ HATIRLATAÇAK

30 Eylül 1976. Direniş devam ediyor. Polislin tehditlerine işçiler hep bir ağızdan bağırarak ve sloganlar atarak cevap veriyorlar. Kadın işçiler bir türkü söylüyorlar. "Ölmek var dönmek yok" Göz yaşartıcı bomba atılıyor, panzerler ses bombası atıyor. "Kahrolsun faşistler". Fabrikanın duvarlarında şu sloganlar yazılı: "Atılan işçi arkadaşlarımız işe alınmaya kadar direnişe devam edeceğiz", "Yaşasın işçi sınıfının devrimci mücadelesi", "DGM'ye hayır", "Katil iktidar". Polis devamlı silah sıkıyor.

Diğarda kalan Profilo işçileri ve çevre halkı yardıma koşuyor. Polislerle çatışıyorlar. Panzerler halka saldırıyor. Halk karşı koyuyor. Eline ne geçirirse polislin üzerine fırlatıyor. Sokak aralarında barikatlar kuruyor. Panzerler saldırıyor. Halk geri çekiliyor, ama yeniden toparlanıyor ve yine polislin üzerine yürüyor. Polislin üzerine taş yağıyor. Halk hep bir ağızdan devrimci sloganları haykırıyor. "Kahrolsun faşistler", "Bağımsız Türkiye".

İşçiler, Jandarma albayının verdiği söz üzerine fabrikayı boşaltıyorlar ve avluda toplanıyorlar. Bir kısım işçi üstünü değiştirmek için yan bölmeye gidiyor. Buradan feryatlar duyuluyor. Polis işçilere kallesçe saldırıyor. Kadın işçileri saçlarından sürüklüyor. İşte faşistler verdikleri sözü ancak bu kadar tutarlar.

PROFILO DİRENİŞİ BİZE NELER ÖĞRETTİ?

Profilo işçilerinin direnişi işçi sınıfına yeni deneyler kazandı. Bu mücadelemiz bize bir kere daha gösterdi ki, DISK'in yönetimini avuçlarında oynatan revizyonistlerin görevi patronlarla MC iktidarı

İŞÇİ ARKADAŞ

Bugün mücadele günüdür. Zulüm ve baskı bizi mücadeleden alakoyamayacaktır. Grev kırıcı revizyonistlere rağmen direnişin ilk örneklerini Profilo ve Boronkay işçileri verdiler. Onlar revizyonistlere güvenmediler. Kendi güçlerine güvendiler. Bizler de aynı yolu izlemeliyiz.

Bugün işçi dayanışması günüdür. Tek tek fabrikalarda direnen işçi kardeşlerimizi yalnız bırakmayalım ve derhal dayanışmaya geçelim. Fabrikalarımızda işçi dayanışmasını güçlendirelim. Bütün fabrikalar birbirimizle dayanışma içinde olalım. Bizim fabrikadan işçi atılmadı demeyelim. Faşistler cüret kazandıkça her yerde aynı uygulamalara girişeceklerdir.

Bugün toparlanmak ve zalimlerin karşısına dikilmek günüdür. Dizin vere gel

BORONKAY DİRENİŞİ BAŞARIYA ULAŞTI

Kağıthane'deki BORONKAY fabrikasının 400 yiğit işçisi 3 arkadaşının işten atılması üzerine 28 Eylül Salı günü direnişe geçtiler. Kapıları kaynaklayan işçiler üç gün boyunca içeriye kimseyi sokmadılar. Direniş, patronun atılan işçileri geri almayı kabul etmesi üzerine başarıyla sonuçlandı.

Revizyonist Hikmet Aslan bütün çabasına rağmen direnişi önleyemedi. Direnişi kırmak için fabrikaya gelen Hikmet Aslan işçiler tarafından yuhalandı. İşçiler direnişlerini revizyonist grev kırıcılara rağmen sürdürdüler, ken

Boronkay İşçilerinin direnişleri sırasında çevre halkı direnişi bütün gücüyle destekledi. Çevrede toplanan işçilerin yakınları işçilere moral verdiler. Çevrede toplananlar içerdeki işçilere şöyle sesleniyorlardı:

"Hapishane kapılarında beklemekten bıktık. Bu zulüm artık son bulsun. Sonuna kadar direnin."

"Bir arkadaşımız öldü. Sizin canınız sağ olsun. Yılmayın, birleşin, mücadele edin."

Bir Profilo İşçisiyle Röportaj: 29 Eylül Günü

-Ben bir Profilo işçisiyim 7 senelik. Profilo başladığı zaman 50 davar koyumluk yer gibiydi. Hep sırtımızdan kazandı. Şimdi paralandı ya; işçi gözüne görünmüyor. Bizim hakkımızı vermediği gibi bizimden 70 kişi birden atıyor. Onlar da hep kıdemli işçiler.

-Direniş için ne diyorsunuz?

-Bu sabah 8'de işe gittik. Bak-tık ki 18 kişi birden atılmış. Polisler burada. Atılan 15-20 senelik işçiler. Tazminatları 70-80 bin lira tutuyor. Sonra polislin bize baskı yapmaya hakkı yok. Kanunsa biz hakkımızı arıyoruz. Bugün arkadaşımı atar, yarın beni. Sebep? Yok. Bugün 70 kişi atar, yarın 80. Biz mecbur kalıyoruz direniş yapmaya.

-Son direnişlerden sonra birçok işten atılmalar oldu. Bunlara ne diyorsunuz?

-Bizi atıyorlar. Biz de direniyoruz. Bu polisler de patronla anlaşmalı. Biz kapıyı kapatıp çalışmıyoruz. Arkadaşlarımızı al, biz de çalalım.

-Jak demin işçilerle konuşmaya mı gitti?

-Numara yapıyor. O hep yalan söyler. İşçileri kandırmaya çalışıyor şimdi de.

-MC iktidarını düşürmek için ne yapmalı?

-Biz bu hükümeti istemiyoruz. Bu DGM kanununu istemiyoruz. Bunun için de direniş yapıyoruz. Hepimiz kardaş olmalıyız. Zengin fakir farkı olmasın istiyoruz. Direnişin başarılı olması için bütün fabrikaların işçisinin direnmesi şart. Memurların da öğretmenlerin de direniş yapması şart. Katil mayan işveren taraftarıdır. İşverenle hükümet birleşmişler.

Her tarafı biz yapıyoruz. Evvel den Türkiye nasıldı? Yol, köprü, fabrika hep işçinin, emekçinin sırtından. Ben olmazsam ekin, pancar ekmezsem, fabrikada çalışmazsam ne yiyecekler? Kuru ot mu? Biz devlete çalışıyoruz. Devlet bizim hayırlılığımıza çalışıyor. Biz böyle devlet istemiyoruz. Ölüm var, geçim yok. Biz gözü müzi karrattık gayrı. Demin arkadaşlar fabrikanın damında bağırıyorlardı: "Bağımsız Türkiye, Ölmek Var, Dönmek Yok". Ben de öyle bağırıyorum.

Jandarma albayının oyununa gelen işçiler direnişini bıraktılar

yaratarak binlerce işçi kardeşimizin işten atılması için en uygun ortamı yaratıldılar. Bununla da kalmadılar, arkadaşlarımızı işe yeniden almak için başlattığımız direnişimizi başından beri önlemeye çalıştılar. Önelemedikleri noktada kırmaya çalıştılar. 6. Bölgeye haber yolladığımız zaman orada kimsenin olmadığını öğrendik. Revizyonistler daha sonra geldiler, ama bizim adımıza değil, patronun yararına hareket ettiler. Direnişi bitirmemiz yönünde telkinde bulundular. İşte en büyük ders. Biz kendi bileğimizin gücüne güvenmeliyiz. Biz proleter devrimci önderlere güvenmeliyiz. İşçi sınıfı önderliği ellerine almalıdır. Revizyonistlerden önderlik bekleyen görüşler tamamen yıkılmalıdır. Onlar işçi düşmanıdır. İşçi sınıfının elini kolunu bağlayan revizyonist zinciri kırmadan mücadelemizi geliştirmemiz mümkün değildir.

İkinci olarak şu dersi çıkartıyoruz: Polis, jandarma hakim sınıfların emrindedir, patronların emrindedir. Ve hakim sınıfların ne jandarmasının ne polislinin verdiği hiç bir söze güvenilmez. Hakim sınıflar direnişimizi kıramadıkları zaman hileye başvurulur. Onlar bunu yüzyıllardır süren sınıf mücadelesinin tecrübelerinden çıkarmışlardır. Direnişimizi kıramadıkları noktada polislin geri çekilmesi ve jandarmanın araya girmesi tam bir savaş hilesiydi. Panzer, sis bombası ve silah, bizim çelikten göğüslerimizi çökertemeyince tatlı sözlere ve yalanlara başvurdular. İşte bu noktada aldandık. Jandarma albayının verdiği sözün gerçek olduğunu sandık. Bu büyük bir hataydı. Hakim sınıfların hiç bir sözüne inanılmaz. Onlar hakimiyetlerini yüzyıllardır iki silahla sürdürüyorlar: Kamçı ve yalan. Bu bizlere ders olsun. İşçiler onların hiç bir sözüne inanmayacak. Biz sadece işçi sınıfına, alınının teriyle yaşayan namuslu emekçi halka inanacağız.

Son olarak çıkardığımız ders şudur: Kendi gücümüze güvenmeli ve sıkı bir şekilde örgütlenmeliyiz. Ancak sağlam bir örgütlenmeyle çetin mücadeleleri daha kararlı bir şekilde sürdürebiliriz.

Profilo işçisi mücadelesiyle işçi sınıfına örnek oldu. Hepimize bir mücadele tecrübesi armağan etti. İşçinin bileğinin bükülmezliğini dostla düşmana gösterdi.

FAŞİST ZULME VE REVİZYONİST İHANETE KARŞI DİRENEN PROFILO İŞÇİSİNE BİN SELAM!

BİN SELAM SANA, İŞÇİ KARDEŞLİĞİ ÜGRUNDA CANINI VEREN PROFILO İŞÇİSİ YAKUP KESER!

Bir işçi polis saldırısını anlatıyor:

Sabah 8'i çeyrek gece geldiler, polisler. İşçi içeri gelir gelmez, daha işbaşı yapmadan kapıları kapattılar. Tam bu sırada panzerlerle içeri baskın yaptılar. İşçiler ellerine ne geçirdilerse panzere yağdırdılar. Panzer göz yaşartıcı bomba kullandı. O zaman işçiler yangın söndürme tüplerini sık tılar. Polisler panzerlerin içinde dayanamadılar. Boğulma tehlikesi geçirdiler. Dışarı fırladılar. İşçiler de kapıları arkadan kaynakladılar. Polisler sürekli göz yaşartıcı bomba attılar. Bir arkadaşımızı polis silahla kafasından yaraladı. Tabii biz hiç bir zaman baskı altında yaşamak istemiyoruz. Biz daha insanlığımızdan çıkmadık.

Benim bir ihtiyacım olsa bir tek polis yardımına gelmez. Ama bak buraya, patron çağırınca 2000 polis geliyor. Hani paralı askerler vardır ya işte bunlar da satılmıştır, paralı askerleridir Jak'ın.

ALKIN SESİ/ HAFTALIK SİYASİ DERGİ, ŞİBİ: Hüseyin Karanlık/ Sorumlu Yazı İşleri Müdürü; Kemal Doğan/ YÖNETİM YERİ: Yenigeriler cad. Çağlar Han, 45/2, Çemberlitaş-İstanbul/ YAZIŞMA VE ABONE ADRESİ: P. K. 1103 Karaköy - İstanbul/ BASKI: Arzum Ofset/ GENEL DAĞITIM: Tür-Da/ EGE DAĞITIM; Çiğdem Özışman/ ARKADAŞ DAĞITIM; Filiz Nigiz.